

การวางใจพระเจ้า

โดย เบญจมาศ ธีระสาโรช

(ในการดูแลของ ศจ.ดร.มานิช แจ่มมุข)

โครงร่างคำเทศนาแบบ Topical Sermon

ข้อพระธรรม เบริมีย์ 17:7

เรื่อง การวางใจพระเจ้า

หัวข้อเรื่อง การวางใจพระเจ้านำไปสู่พระพร

ประโยคสรุป ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราต้องวางใจพระเจ้าในการดำเนินชีวิต แต่ทุกวันด้วย และเมื่อเราวางใจพระเจ้า เราจะได้รับพระพร

คำถาม เราจะรับพระพรจากการวางใจพระเจ้าได้อย่างไร?

ประโยคเชื่อม มีความจริงอยู่ 2 ประการที่เราต้องเรียนรู้

คำไข ความจริง

โครงเรื่อง

1. เราต้องรู้จักเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการวางใจพระเจ้า มีอยู่ 3 ส. ด้วยกัน คือ

1.1 ความสามารถของตนเอง (กัณดารวิถี 14: 39-45)

1.2 สติปัญญาของตนเอง (2 พงสาวดาร 26: 9-15)

1.3 สมบัติของตนเอง (อิสยาห์ 39: 1-6)

2. เราต้องรู้จักวิธีแห่งการไว้วางใจพระเจ้าที่จะนำไปสู่พระพร มีอยู่ 3 ข. ด้วยกัน คือ

2.1 เชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า (โยชูวา 1: 1-3, 5-6, 9)

2.2 ชื่นชมในพระลักษณะของพระเจ้า (นางรูธ 1-4)

2.3 ชมเชยในพระพรของพระเจ้า (เลวีนิติ 23: 9-21, 33-36, 39-43)

คำนำ

เฉลยธรรมบัญญัติ 34:10-12 บอกว่า “ตั้งแต่นั้นมา ก็ไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดเกิดขึ้นในอิสราเอล โมเสสผู้ซึ่งพระเจ้าทรงรู้จักหน้าต่อหน้า ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนท่านในเรื่องหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ซึ่งพระเจ้าทรงใช้ท่านให้กระทำในแผ่นดินอียิปต์ ต่อฟาโรห์และต่อบรรดาข้าราชการ

ของฟาโรห์และต่อแผ่นดินของท่านทั้งสิ้นและในเรื่องอำนาจยิ่งใหญ่ และกิจการอันน่าเกรงกลัวและใหญ่โตซึ่งโมเสสกระทำในสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง” ที่นี้เองที่เราต่างก็ยอมรับว่าโมเสสเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระคัมภีร์ยืนยันว่าไม่มีผู้เผยพระวจนะคนไหนเสมอเหมือนโมเสส อพยพ 3-4 บันทึกเหตุการณ์ที่พระเจ้าปรากฏแก่โมเสส ทรงตรัสกับเขาว่าพระองค์เห็นความทุกข์ของพวกอิสราเอลในอียิปต์แล้ว ทรงได้ยินเสียงร้องของเขาเพราะการกดขี่ของพวกนายงานพระองค์มีแผนการที่จะปลดแอกของชาวอียิปต์ออกจากประชากรของพระองค์ แต่โมเสสจะต้องมีส่วนในแผนการนี้ด้วย พระองค์จะใช้เขาไปเฝ้าฟาโรห์เพื่อพาอิสราเอลออกจากอียิปต์ แล้วพระองค์ก็เล่าแผนการของพระองค์ให้โมเสสฟัง เมื่อโมเสสทราบคั้งนั้นเขาปฏิเสธการทรงเรียกของพระเจ้า เมื่อเขามองดูตัวเองเขาขาดความมั่นใจ แม้ว่าเขาจะเคยเป็นถึงเจ้าชายแห่งอียิปต์มาก่อน แต่เวลาก็ผ่านไปนานแล้ว บัดนี้เขาเป็นเพียงคนเลี้ยงฝูงแพะแกะและอาศัยอยู่ในบ้านของภรรยาชาวมีเดียน เขาไม่มีอะไรดีพอที่จะไปเข้าเฝ้าฟาโรห์ได้ แต่พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “เราจะอยู่กับเจ้า” นี่เป็นคำมั่นสัญญาจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงและรวมถึงชีวิตของเขาด้วย โมเสสเชื่อมั่นในพระเจ้าองค์นี้ เขาวางใจว่าพระเจ้าจะทรงสถิตอยู่กับเขา เป็นพระเจ้าของเขา ด้วยความวางใจนี้เอง เป็นเหตุให้โมเสสสามารถทำการอัศจรรย์ถึงสิบประการในอียิปต์ ทะเลแดงแหวกออก มีน้ำไหลออกมาจากหิน เขานำประชากรนับล้านเดินในถิ่นทุรกันดารตลอดเวลาสี่สิบปี ทุกสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้เพราะคำคำเดียว “วางใจพระเจ้า” ประโยคสรุป

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราต้องวางใจพระเจ้าในการดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วย และเมื่อเราวางใจพระเจ้า เราจะได้รับพระพร

คำถาม

เราจะรับพระพรจากการวางใจพระเจ้าได้อย่างไร?

ประโยคเชื่อม

มีความจริงอยู่ 2 ประการที่เราต้องเรียนรู้

เนื้อหา

ความจริงประการที่ 1 คือ

เราต้องรู้จักเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการวางใจพระเจ้า มีอยู่ 3 ส. ด้วยกัน

ส. ที่หนึ่งคือ ความสามารถของตนเอง เราไม่วางใจพระเจ้าหรือวางใจพระเจ้าได้น้อยเพราะ เราวางใจในความสามารถของตัวเอง กันดารวิถี 14:40-45 (อ่านสลับกัน) เมื่ออิสราเอลออกจากอียิปต์ กำลังเตรียมตัวเข้าแผ่นดินคานาอัน โมเสสได้ส่งผู้สอดแนมสิบสองคนเข้าไปดูแผ่นดินนั้น ผู้สอดแนมสิบคน

กลับมารายงานว่า “อย่าเข้าไปเลย ที่นั่นมีคนตัวใหญ่มากอาศัยอยู่ พวกเราอย่าไปสู้กับเขาเลย เข้าไปก็เท่ากับไปให้มันฆ่าเท่านั้นเอง อยู่ที่นี่ก็ดีแล้วเชื่อเราลืออย่าเข้าไปเลย มันอันตรายเมื่อประชาชนได้ยินดังนั้นก็ไม่ต้องเข้าไปยึดแผ่นดิน แลเมย์ยังบ่นต่อว่าโมเสสอีกด้วย พระเจ้าก็เลยบอกว่า “มันก็ไม่ต้องเข้าไปเดินในถิ่นทุรกันดารอีกสี่สิบปีละกัน จนกว่าคนรุ่นนี้ที่กบฏต่อเราจะตายหมด เมื่อได้ยินดังนั้นก็เลยบอกว่า “ไม่เอา ไม่เอา ถ้าอย่างนั้นเราจะเข้าไปยึดแผ่นดินคานาอันละ เรื่องอะไรจะไปเดินในถิ่นทุรกันดารตั้งสี่สิบปี สนุกที่ไหนกันล่ะ” แต่พระเจ้าบอกอย่าไปนะ เพราะเราจะไม่ไปกับพวกเจ้า พวกเขาก็ไม่เชื่อ คิดว่าเขาต้องชนะแน่ ๆ ถ้าเขาคิดว่าจะแพ้ก็คงไม่ไป สุดท้ายก็แพ้กระจุยกลับมา แล้วก็ร้องห่มร้องไห้กับพระเจ้าพระเจ้าก็บอกว่า ก็บอกแล้วไงว่าอย่าไป ก็ยังขึ้นไปอีก

ตัวอย่าง พี่น้องคะ บางทีเราก็คิดว่า เรานี้ก็เก่งไม่ใช่ขอยนะ ถ้าเราใช้ความสามารถของเรา เราจะจัดการทุกอย่างให้เรียบร้อยได้ เรื่องแค่นี้ขี้บ ๑ ภาษาวัยรุ่นเค้าว่า Child Child พระเจ้านี้ก็เกรงใจพระองค์อยู่หรือก พระองค์ก็อยู่เฉย ๆ สักแป๊บนิ่งก่อนนะ เดี่ยวข้าพระองค์จะจัดการเอง แต่แป๊บนี้ก็นานเป็นเดือน ๆ แล้ว เราคิดว่าถ้าเราใช้ความสามารถของเรามากขึ้นเราจะประสบความสำเร็จมากขึ้น ฉะนั้นชอบเว็บไซต์หนึ่งมาก ชื่อ donghaeng.net เว็บไซต์นี้มีภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวเรื่องหนึ่งชื่อ Priority เป็นภาพของชายคนหนึ่งอยู่ในห้องทำงาน บนโต๊ะทำงานของเขามีเอกสารวางอยู่เต็มไปหมด คงเป็นงานที่เขาต้องจัดการให้เรียบร้อยข้าง ๆ โต๊ะก็ยังมีเอกสารกองใหญ่วางอยู่อีกหลายกองด้วยกัน ขณะที่กำลังทำงานอยู่เขาก็นึกขึ้นมาได้ว่าวันนี้ยังไม่ได้อธิษฐานเลย จึงบอกกับพระเยซูว่า “พระเยซูครับ ตอนนี้ผมกำลังยุ่งมาก เอาไว้ผมจะอธิษฐานทีหลังก็แล้วกันนะ” แล้วเขาก็ทำงานต่อไป นั่งทำงานอยู่เดี๋ยวก็มารื้อ ๆ ดูที่กองเอกสารข้างโต๊ะทำงาน แล้วก็กลับมาเปิดดูเอกสารที่อยู่บนโต๊ะ เดี่ยวก็เดินไปที่ตู้เก็บเอกสารเพื่อหาอะไรบางอย่าง แล้วก็เดินวนไปวนมาอยู่อย่างนั้นดูแล้วก็รู้สึกวุ่นวายใจจริง ๆ แล้วเขาก็ได้ยินเสียงพระเยซูตรัสว่า “คุณอยากฟังเรื่องของเราไหม?” ชายคนนี้ตอบว่า “โห้พระเยซูครับ มันไม่ใช่เวลาที่จะมาฟังอะไรตอนนี้ ผมกำลังยุ่งมากนะครับ เอาไว้ผมเคลียร์งานพวกนี้เสร็จเมื่อไร ผมจะอ่านเรื่องของคุณจากพระคัมภีร์เอาเองก็แล้วกันนะครับ” เงียบไม่มีเสียงตอบจากพระเยซู แต่กลายเป็นเสียงทูตสวรรค์องค์หนึ่งร้องเรียกพระเยซูมาจากทางด้านหลังว่า “พระเยซูครับ กรุณาหันมาดูเอกสารพวกนี้หน่อยได้ไหมครับ? ทูตสวรรค์องค์นี้กำลังหอบเอกสารกองหนึ่งเอาไว้ในมือด้านหลังของทูตสวรรค์ยังมีเอกสารอีกกองใหญ่ที่รอให้พระเยซูสั่งการ แล้วทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็เข้ามากระซิบบอกว่า “ฮูว์... คุณต้องรอนะ เพราะว่าสิ่งสำคัญอันดับแรกของคุณก็คือการใช้เวลากับชายหนุ่มคนนั้น” น่าเสียดายที่คำสนทนานี้ไม่ได้ยินไปถึงหูของชายคนนั้นเขายังคงยุ่งอยู่กับการทำงานต่อไป และปล่อยให้พระเยซูนั่งรอเขาอยู่อย่างนั้นเอง

การนำมาใช้

พี่น้องบางที่เราที่เป็นแบบนี้แหละ ปกติเคยตื่นขึ้นมาเฝ้าเตียงตอน 6 โมงเช้า แต่ถ้าวันไหนมีสอบก็คิดว่าเองเดาไว้ก่อนก็ได้มั้ง ผู้เอาเวลาไปอ่านหนังสือเตรียมสอบไม่ดีกว่าหรือ ก็คือวางใจความสามารถของตัวเอง หรือบางที่เราที่ยุ่งกับงานที่วิ่งเข้ามาหาเราจนบางทีก็ล้นมือ อาจจะเป็นงานรับใช้ที่คริสตจักรก็ได้ จนเราคิดว่า “ถ้าเราไม่ทำแล้วมันจะเสร็จได้ยังไงล่ะหา?” หรือ “ถ้าเราไม่ทำแล้วใครจะทำล่ะหา?” ฉะนั้นไม่ได้บอกว่าการรับใช้มาก ๆ หรือการใช้ความสามารถของเราอย่างเต็มที่ที่เป็นสิ่งที่ผิด แต่อยากจะถามว่าข้างในใจนะ มันวางใจอะไร วางใจในความสามารถของตนเอง หรือวางใจพระเจ้า ผู้ทรงประทานความสามารถนั้นให้กับเรา การวางใจพระเจ้าหมายถึงการให้เวลากับพระเจ้าด้วยนะคะ ส. แรกที่เป็นอุปสรรคของการวางใจพระเจ้าก็คือวางใจในความสามารถของตนเอง เชื่อมมือตัวเองคิดว่าตัวเองเจ๋ง

ส. ที่สองที่เป็นอุปสรรคก็คือ สติปัญญาของตนเอง วางใจในสติปัญญาของตนเองมากเกินไป 2 พงศาวดาร 26:9-15 (อ่านสลับกัน) กษัตริย์อุสซียาห์แห่งยูดาห์ครองราชย์นาน 52 ปี อุสซียาห์เป็นนักวางแผนนักพัฒนา พระองค์ทรงสร้างป้อมไว้บนเยรูซาเล็มที่ประค่อม ประตูหุบเขา และในถิ่นทุรกันดาร ป้องกันไว้อย่างแข็งแรง ทรงสกัดหินทำที่ขังน้ำหลายแห่งเพื่อใช้ในการชลประทาน ทรงสนับสนุนการเพาะปลูกทรงวางแผนพัฒนาการเกษตรกรรมในยูดาห์ให้เจริญ พระองค์มีฝูงสัตว์ใหญ่โต มีชาวนาและคนแต่งต้นองุ่นมากมายเรียกสวนไร่นาในยูดาห์ก็ผลิตดอกออกผลอุดมสมบูรณ์ อุสซียาห์มั่นใจว่ายูดาห์ไม่มีวันต้องประสบกับการกันดารอาหารแม้ในยามที่ข้าศึกมาปิดล้อมเมือง อุสซียาห์มีทหารสองพันหรือยคน มีทหารทั้งหมดสามแสนเจ็ดพันห้าร้อยคน พระองค์ได้เตรียมโล่ หอกหวมก เลื่อยกระชอนและก้อนหินสำหรับสลึงไว้มากมาย ทรงทำกลไกไว้บนป้อมในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อยิงลูกธนูและโยนก้อนหินใหญ่ ๆ อุสซียาห์ศึกษายุทธศาสตร์ทางการทหารจนชำชองและได้เตรียมทุกอย่างไว้พร้อมสำหรับการศึกสงคราม อุสซียาห์มั่นใจว่าเยรูซาเล็มเป็นเมืองป้อมที่เข้มแข็งที่สุด ไม่มีวันที่จะถูกข้าศึกโจมตีเข้ามาได้ เนื่องจากได้วางแผนไว้อย่างดี แต่ว่าเมื่อเวลาผ่านไปเพียงร้อยกว่าปี ในรัชกาลของเศคคิยาห์ เมืองป้อมแข็งแรงนี้ก็ถูกทำลายลงย่อยยับด้วยน้ำมือของกองทัพบาบิโลน ศัตรูได้เผาพระนิเวศของพระเจ้า พังกำแพงกรุงเยรูซาเล็มลง และเอาไฟเผาพระราชวังสิ่งที่ยังเหลือไว้มีเพียงกองซากปรักหักพังและประชาชนที่ยากจนที่สุดของแผ่นดินเท่านั้นเอง บทเรียนจากประวัติศาสตร์ได้สอนให้เรารู้ว่าอย่าวางใจในสติปัญญาของตนเอง

ตัวอย่างที่หนึ่ง มีคนหนึ่งทำดอกเตอร์อยู่ เขาทำได้ดีมากเลยนะคะ ใครที่ได้อ่านวิทยานิพนธ์ของเขาต่างก็ชมว่าไอ้โหยดเยี่ยมมาก ยังไงก็จบตอนนั้นเขาเป็นผู้เชื่อใหม่ เขาบอกว่าถ้าพระเจ้าไม่ช่วย

ก็ไม่มีปัญหาอะไรจนแน่ แต่ปรากฏว่าเมื่อส่งไปกรรมการตีกลับ ไม่จบค่ะ เขาผิดหวังมาก ทำไม่ละ แต่สุดท้ายก็กลับใจใหม่ ขอเชื่อฟังวางใจพระเจ้า แล้วก็แก่นิด ๆ หน่อย ๆ แค่นั้นเองแล้วก็จบ

ตัวอย่างที่สอง ไม่เพียงแต่ในด้านการเรียนเท่านั้น การรับใช้ก็เช่นเดียวกัน ดิฉันเคยร่วมรับใช้กับคริสตจักรแห่งหนึ่ง เป็นคริสตจักรที่มีการเซพระบบวางแผนจัดการทุกอย่างไว้ดียอดเยี่ยม ผู้นำคริสตจักรจบดอกเตอร์ทางการบริหารองค์กรมาจากต่างประเทศเขาเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีเป้าหมายชัดเจน มีการวางแผนทั้งระยะสั้น ระยะยาวภายใน 10 ปีนี้ อยากเห็นอะไรก็เขียนลงไปแล้วก็มาชอยย่อยเป็นแผน 5 ปี 3 ปี 1 ปี 1 ไตรมาส และภายใน 1 เดือนนี้อยากเห็นอะไร สติปัญญาที่อยู่เท่าไรก็บีบคั้นมันออกมา ใช้ระบบการบริหารจัดการที่คิดว่าเจ๋งที่สุด เตรียมไว้พร้อมหมดทั้งแผนเอ แผนบี ถ้าแผนเอไม่สำเร็จก็ใช้แผนบีแทนได้วางแผนไว้ยอดเยี่ยมมาก ไม่มีรอยโหว่หรือรูรั่วเลยนะ แต่ผลที่ออกมาก็ไม่ใช่อย่างที่คาดการณ์เอาไว้

การนำมาใช้

พี่น้องคะ อย่างวางใจในสติปัญญาของตนเองเราทำตามที่เราวางแผนเอาไว้ได้แต่อย่าคิดว่ามันจะให้คำตอบสุดท้ายที่น่าพึงพอใจกับเรา ทำไม่ละ ก็เพราะว่าในระบบความคิดของมนุษย์ $1+1=2$ แต่สำหรับพระเจ้านั้นไม่ใช่ ในพระเจ้า $1+1$ ไม่ใช่ 2 แต่เป็นอะไรก็ได้ที่พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัย เพราะฉะนั้นเมื่อใจเอาไว้บ้างถ้าพระเจ้าจะแทรกแซงแผนงานแห่งดวงความคิดของเรา

ส.ที่สามที่เป็นอุปสรรคก็คือ สมบัติของเรา บางที่เราไม่วางใจพระเจ้าเพราะพระเจ้ามองไม่เห็นวางใจในเงินสิ อิสยาห์ 39:1-6 (อ่านสลับกัน) เมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงประจวบโอกาสจะสิ้นพระชนม์ เขาได้ร้องไห้ต่อพระพักตร์พระเจ้า ขอให้พระองค์ระลึกว่าเขาได้แสวงหาพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจเพียงใด พระเจ้าทรงฟังเสียงคร่ำครวญของเขา ทรงเพิ่มชีวิตให้เขาอีกสิบห้าปี แล้วให้อิสยาห์เข้าไปถวายการรักษาแก่เฮเซคียาห์ พระราชาก็หายประชวร คล้อยหลังจากนั้นมาไม่เท่าไร เมโรดคบาลาดันราชโอรสแห่งบาบิโลน ซึ่งขณะนั้นยังเป็นเพียงเมืองเล็ก ๆ และเป็นเมืองขึ้นของยูดาห์ได้มาถวายเครื่องราชบรรณาการ และเมื่อได้ยินข่าวว่าเฮเซคียาห์เพิ่งหายจากอาการประชวรก็อยากจะเข้าเฝ้าเพื่อถวายความจงรักภักดี เฮเซคียาห์ทราบดังนั้นก็นึกอยากอวดสมบัติ ความมั่งคั่งและพระบารมีของพระองค์ จึงพาเมโรดคบาลาดันและข้าราชการที่ตามเสด็จมาด้วยไปชมสมบัติในห้องพระคลังของพระองค์ พระวามะของพระเจ้าจึงมาถึงเฮเซคียาห์ผ่านทางอิสยาห์ว่า “ทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้สะสมไว้จนถึงวันนี้จะต้องถูกขนเอาไปยังบาบิโลนไม่เหลือไว้แม้สักสิ่งเดียว เพราะพระองค์มิได้วางใจในพระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงประทานสมบัติเหล่านี้แก่พระองค์” เพียง 98 ปีต่อมา ในปี 586 กคศ.กองทัพคนเคลเดียก็บุกเข้ามายึดยูดาห์ และกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลยยังกรุงบาบิโลน นี่ก็คือตัวอย่างของคนทีวางใจในสมบัติของตนเอง

ตัวอย่างที่หนึ่ง มีคนหนึ่งสมัยเป็นนักศึกษาที่กินข้าวแกง ทำงานได้เงินเดือนห้าหกพันก็กินข้าวแกงจนได้เลื่อนขั้นเป็นผู้บริหารมีเงินเดือนเป็นหมื่นก็ยังกินข้าวแกง บางทีมีเงินเยอะขึ้นก็ไม่ได้ทำอะไรเพิ่มขึ้นนะคะ มีคนอื่นมาช่วยใช้ตลอด

ตัวอย่างที่สอง คุณหมอกคนหนึ่งทำงานเก็บเงิน ๆ ๆ เขาซื้อที่ดินสะสมเอาไว้เยอะมาก ต่อมาเขาป่วยเป็นมะเร็ง เงินที่สะสมไว้ก็ต้องเอามาใช้รักษาตัว ก็ให้เขาไป ให้เขาไป ที่ดินที่สะสมเอาไว้ก็ต้องขายไปในราคาที่เรียกว่าขาดทุนแบบเห็น ๆ เลยนะ เพราะว่ารอไม่ได้ เงินนี้ต้องใช้แล้ว ถ้าขึ้นรอนขายได้กำไรก็อาจไม่ทันการณ์ จนคุณหมอกคนนี้พูดว่าทำงานหาเงินเลี้ยงหมอจริง ๆ เลย คือ เลี้ยงหมออีกคนหนึ่ง

การนำมาใช้

อย่างวางใจในสมบัติที่มีอยู่เพราะว่ามันมีได้มันก็มีหมดได้ พี่น้องคะ สมมุติว่ามีคริสตจักรสองแห่งติดต่อขอเชิญเราไปเป็นศิษยาภิบาล คริสตจักรแรกเสนอเงินเดือนมาให้เลย 20,000 บาท มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร มีบ้านพักให้ มีรถประจำตำแหน่งให้ขับ แถมยังจะเปิดบัญชีประกันชีวิตให้ด้วย เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงให้กับครอบครัว กับอีกคริสตจักรหนึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา กับคนทำงานหาเช้ากินค่ำ คริสตจักรไม่ได้ยื่นข้อเสนอใด ๆ นอกจากบอกว่าพวกเขาต้องการผู้เลี้ยงดูฝ่ายจิตวิญญาณ และได้ทูลขอต่อพระเจ้าในเรื่องนี้มีระยะหนึ่งแล้ว หลังจากที่ศิษยาภิบาลคนเก่าขอลาออกไปเนื่องจากไม่ได้รับเงินเดือนติดต่อกันเป็นเวลาสามเดือน เราจะตัดสินใจอย่างไรถ้าหลังจากที่ได้อธิษฐานขอการทรงนำแล้วและพระเจ้าบอกให้ไปคริสตจักรที่สอง เราจะมีใจในการเลี้ยงดูของพระเจ้าอยู่หรือไม่ พระเจ้าตรัสว่าพระองค์ทรงเลี้ยงดูคนในอากาศ ถ้าเราจะต้องอดนมมันอดก่อน

ตัวอย่างสรุปประการที่ 1

มีชายคนหนึ่งเป็นนักปีนเขาที่มีชื่อเสียงมาก วันหนึ่งเขาได้ข่าวว่า นักปีนเขารุ่นน้องคนหนึ่งกำลังวางแผนพิชิตยอดเขาแห่งหนึ่งซึ่งยังไม่เคยมีใครไปพิชิตมันมาก่อน ดังนั้นเขาจึงตั้งใจว่าจะต้องไปพิชิตยอดเขานั้นตัดหน้านักปีนเขารุ่นน้องคนนั้นให้ได้ แต่ว่าในขณะที่นั้นสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการปีนเขาสักเท่าไร อีกทั้งกรมอุตุนิยมวิทยาก็ประกาศเตือนว่าจะมีพายุหิมะพัดผ่านในบริเวณนั้น แต่ชายคนนี้ไม่สนใจต่อคำเตือนขณะที่เขากำลังปีนเขาขึ้นไปสูงขึ้นเรื่อย ๆ สูงขึ้นเรื่อย ๆ ลมก็เริ่มพัดแรงขึ้น แรงขึ้น แล้วหิมะก็เริ่มโปรยปรายลงมา แต่เขาก็ยังคงปีนต่อไป ปีนต่อไป ประมาณครึ่งชั่วโมงต่อมา ก็ได้รับสัญญาณเตือนภัยจากหน่วยกู้ภัยในบริเวณนั้นว่าให้รีบหาที่หลบเพราะว่าอีกไม่นานหิมะจะตกหนักขึ้นและอาจรุนแรงจนกลายเป็นพายุหิมะได้ แต่เนื่องจากชายคนนี้เห็นว่าอีกไม่เท่าไรก็จะถึงยอดเขา

อยู่แล้ว จึงตั้งหน้าตั้งตาปีนต่อไป ปีนต่อไป รอบ ๆ ตัวเขาก็เริ่มมีดลงทุกที หิมะก็ตกหนักมากขึ้น ขณะที่กำลังปีนเขาอยู่นั้นเอง หมุดเหล็กตัวหนึ่งก็หลุดตกลงไปข้างล่างเป็นเหตุให้ร่างของเขาร่วงหล่นลงไปด้วย ในเสี้ยววินาทีนั้นเอง เขาร้องเรียกหาพระเจ้า เนื่องจากมีตะขอเหล็กอันหนึ่งที่ปักยึดไว้บนยอดเขา ซึ่งร้อยเชือกผูกไว้กับร่างของชายคนนี้ เมื่อร่างของเขาหล่นลงมาจนสุดความยาวของเชือกจึงห้อยแกว่งอยู่ท่ามกลางความมืดมิดและหิมะที่ตกลงมาอย่างหนัก แล้วก็มีเสียงหนึ่งผุดขึ้นในใจของเขาว่า “ตัดเชือกสิ” (ปกตินักปีนเขาจะมีมัดผูกไว้กับตัวเสมอ) แต่ชายคนนี้ก็กลับยังกำเชือกในมือให้แน่นมากขึ้นกว่าเดิม เข้าว้นรุ่งขึ้นพวกหน่วยกู้ภัยก็ได้พบศพชายคนหนึ่งห้อยอยู่บนเชือกห่างจากพื้นดินขึ้นไปประมาณ 2 ฟุต เขาเสียชีวิตโดยที่มีมือยังกำเชือกเส้นนั้นไว้แน่นทีเดียว

พี่น้องคะ วันนี้มือของเรากำลังกำเชือกเส้นนั้นอยู่หรือเปล่า เราหวังว่ามันจะช่วยเราได้ หวังว่ามันจะเป็นคำตอบให้กับเราได้ แต่สุดท้ายกลับมีแต่ความว่างเปล่า ถ้าเราเป็นเช่นนั้น ปล่อยมือจากเชือกแล้วหันมาวางใจพระเจ้าเถอะค่ะ พระคัมภีร์สัญญาว่า “คนที่วางใจในพระเจ้าย่อมได้รับพระพร”

บททวน

ดิฉันได้พูดแล้วว่าเราจะรับพระพร จากการวางใจพระเจ้าได้โดย เรียนรู้ความจริง 2 ประการ ประการแรก คือ เราต้องรู้จักเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการวางใจพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ 3 ส.ด้วยกัน ส.แรกคือ วางใจในความสามารถของตนเอง ส.ที่สองคือ วางใจในสติปัญญาของตนเอง และส.ที่สามคือ วางใจในสมบัติของตนเอง

ความจริงประการที่สองคือ

เราต้องรู้จักวิธีแห่งการวางใจพระเจ้าที่จะนำไปสู่พระพร มีทั้งหมด 3 ข.ด้วยกัน

วันนี้มี 3 ส. กับ 3 ข. ฟังดี ๆ นะคะ 3 ข. นี้มีอะไรบ้าง

ข. ที่หนึ่งคือ เชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า โยชูวา 1:1-3, 5-6, 9 (อ่านสลับกัน) นี่เป็นเหตุการณ์ภายหลังการตายของโมเสส เป็นช่วงถ่ายโอนการเป็นผู้นำจากโมเสสมาเป็นโยชูวา อพยพ 17 โยชูวาเป็นแม่ทัพของอิสราเอลนำประชาชนออกไปสู้รบกับคนอามาเลขจนได้รับชัยชนะ อพยพ 33 โยชูวาขึ้นเฝ้าอยู่หน้าเต็นท์นัดพบรอโมเสสตอนที่โมเสสขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าบนภูเขาซีนายเพื่อรับพระบัญญัติ ขณะที่ประชาชนกำลังนมัสการรูปโคทองคำ โยชูวาเป็นชายที่แข็งแกร่งและในขณะเดียวกันเขาก็เป็นคนฝ่ายวิญญาณ หลังจากการไว้ทุกข์ถึงโมเสสเป็นเวลาสามสิบวันสิ้นสุดลง พระเจ้าทรงปรากฏกับโยชูวา และทรงหนุนใจเขาถึงสามครั้งว่า “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใจ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า” โยชูวาต้องลุกขึ้นมาเป็นผู้นำหลัก

ต่อจากโมเสส นับตั้งแต่นี้ไปเขาจะต้องยืนหยัดด้วยตนเอง ไม่มีโมเสสแล้ว เขาจะต้องติดตามพระเจ้า โดยตรง ไม่มีมนุษย์คนไหนอยู่ระหว่างกลาง เมื่อ 2nd man ต้องลุกขึ้นมาเป็น 1st man พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่มีผู้ใดยืนหยัดต่อสู้เขาได้ตลอดชีวิตของเขา พระเจ้าอยู่กับโมเสสมาแล้วอย่างไร ก็จะอยู่กับเขาด้วยอย่างนั้น พระองค์จะทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขาในการนำอิสราเอลเข้าไปยึดครองแผ่นดิน และโยชูวาก็เชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าที่ทรงประทานให้แก่เขา โดยการเชื่อมั่นนี้เองที่แสดงให้เราเห็นว่าโยชูวาไว้วางใจพระเจ้า เมื่อเราอ่านหนังสือโยชูวาเราจะพบว่าเมื่อโยชูวานำอิสราเอลออกไปทำสงครามกับเมืองไคเขาก็ได้รับชัยชนะทุกครั้งไป และวิธีการรบของเขาก็แปลกประหลาดเกินกว่าที่มนุษย์คนใดจะคิดได้ โยชูวา 6 พระเจ้าบอกโยชูวาให้ไปยึดเมืองเยรีโค แผนยุทธศาสตร์ของพระเจ้าก็คือให้จัดทัพเป็นสามกอง กองหน้าเป็นทหารถืออาวุธพร้อมรบ กองกลางให้ปุโรหิตเจ็ดคนถือเขาแกะเจ็ดคนเดินนำหน้าหีบพันธสัญญา ส่วนกองหลังเป็นทหารถืออาวุธเดินตามไป เมื่อปุโรหิตเป่าเขาแกะก็ให้เริ่มออกเดิน ให้เดินรอบกำแพงเมืองเยรีโคอย่างนี้วันละหนึ่งรอบเป็นเวลาหกวัน อย่าให้มีเสียงแตรตลอดออกมาจากปากของคนใดเลยและในวันที่เจ็ดให้เดินรอบกำแพงเจ็ดรอบ ในรอบที่เจ็ดเมื่อปุโรหิตเป่าเขาแกะก็ให้ประชาชนโห่ร้องแล้วกำแพงเมืองเยรีโคจะพังลงมา แล้วเจ้าจงนำพวกเขาเข้าไปยึดแผ่นดินนั้น โหอะไรกันนี้พระเจ้า บอกอะไรแบบนี้หา? นี่มันเป็นแผนยุทธศาสตร์เล่มไหนเนี่ยบอกให้ทหารถืออาวุธนำหน้าหีบพันธสัญญาเดินรอบกำแพงเมืองศัตรูวันละหนึ่งรอบ ห้ามพูดแม้แต่คำเดียว ให้เดินอย่างนี้หกวัน พอถึงวันที่เจ็ดให้โห่ร้องแล้วกำแพงเมืองจะพังลงมา ล้อเล่นรีเปล่าพระเจ้า ผมไม่ตกลงด้วยนาพระองค์คูตี กำแพงเมืองมันไม่ได้กระจอกเลยนะครับ พระองค์เห็นมัยว่าเขาสร้างบ้านอยู่บนกำแพงเมืองด้วยนะ แล้วมาบอกว่าแค่โห่ร้องแล้วกำแพงจะพังลงมา อย่าพูดถึงวันที่เจ็ดเลยแต่วันแรกๆที่ไปเดินพวกศัตรูเห็นเข้าก็คงจะหัวเราะเยาะพวกเราแล้ว โยชูวาพูดแบบนี้หรือเปล่าละ เปล่าเลย เขาเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้าว่า เมื่อทำตามอย่างนี้แล้วพระเจ้าจะทำให้พวกเขาจะได้รับชัยชนะ เมื่อเขาไว้วางใจพระเจ้า พระองค์ทรงประทานความสำเร็จให้แก่เขา

การนำมาใช้

พี่น้องคะ บางคนในห้องนี้เป็น 2nd man บางคนก็เป็น 1st man แต่ก่อนหน้านี้ท่านก็คงเคยเป็น 2nd man มาก่อนจริงไหมคะ เมื่อพระเจ้าบอกให้ท่านก้าวขึ้นมาเป็น 1st man นั้นท่านรู้สึกอย่างไรหรือคนที่ เป็น 2nd man อยู่ในเวลานี้ ถ้าพระเจ้าเรียกให้ท่านก้าวขึ้นไปเป็น 1st man ท่านจะรู้สึกอย่างไร พระเจ้าไม่เคยใช้ผู้ใดโดยปล่อยให้เขาอาศัยอยู่คนเดียว แต่พระองค์สัญญาว่าจะสถิตอยู่ด้วยและจะนำไปจนกระทั่งงานนั้นสำเร็จตามพระประสงค์ของพระองค์ โรม 8:28 บอกว่า “เรารู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง เราเชื่อมั่นในพระสัญญาข้อนี้ไหมคะ ถ้าเชื่อให้เราไว้วางใจพระเจ้า ไม่ว่าเรากำลังรับ

ใช้พระองค์อยู่ในพันธกิจใด ไม่ว่าเราจะได้รับการสนับสนุนร่วมมือจากทีมงานดีหรือไม่อย่างไร ขอให้เรawangใจพระเจ้าเพราะว่าพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ ช.แรกที่เป็นวิธีแห่งการwangใจพระเจ้าที่จะนำเราไปสู่พระพรก็คือ ช.เชื่อมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า

ช.ที่สองคือ ชื่นชมในพระลักษณะของพระเจ้า ประวัตินาจรูธ.1-4 (ไม่ต้องอ่านแต่สรุปให้ฟัง) หนังสือนาจรูธเป็นเรื่องราวของหญิงชาวโมอับคนหนึ่งชื่อรูธ เธอเป็นภรรยาของมาห์โลน ชาวยิวที่อพยพไปยังโมอับพร้อมกับครอบครัวเพื่อหนีการกันดารอาหารในอิสราเอล ขณะที่รูธอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับนั้นเธอได้ยินคำล่ำลือเกี่ยวกับพระเยโฮวาห์ ว่าทรงเป็นพระเจ้าที่ทรงฤทธิ์อำนาจสูงสุดเหนือบรรดาพระทั้งปวงทั่วได้ฟ้า พระองค์ทรงครอบครองสูงสุด ทรงสู้รบเพื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์ ทรงแหวกทะเลแดงออกอย่างอัศจรรย์เพื่อให้ชาวอิสราเอลเดินไปบนดินแห้งหนีจากการไล่ตามของกองทัพฟาโรห์ทรงนำอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารด้วยเสาเมฆและเสาไฟ ทรงกระทำให้น้ำในจอร์แดนคั่งเป็นทางเดินเพื่อให้ชาวอิสราเอลยกเข้ามาในคานาอันได้อย่างง่ายดาย ทรงทำให้กำแพงเมืองเยรีโคล่มด้วยวิธีการพิสดารที่สุดเท่าที่เคยมีมา แล้วยังมีอีกหลายเหตุการณ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความน่าเกรงขาม พระหัตถ์ที่เหยียดออก และความรักมั่นคงที่พระเจ้าทรงมีต่อประชากรของพระองค์ ไม่แปลกเลยที่รูธจะรู้สึกชื่นชมในพระเจ้าองค์นี้ ดังนั้นเธอปรารถนาจะเป็นส่วนหนึ่งในประชากรของพระองค์ และเมื่อเธอได้แต่งงานกับมาห์โลน เธอก็รับเอาพระเยโฮวาห์มาเป็นพระเจ้าของเธอด้วย รูธใช้ชีวิตร่วมกับมาห์โลนได้ประมาณสิบปีมาห์โลนก็เสียชีวิต รูธจึงอยู่ภายใต้การปกครองของแม่สามีชื่อ นาโอมิ เมื่อนาโอมิได้ข่าวว่าการกันดารอาหารที่แผ่นดินอิสราเอลสิ้นสุดลงแล้ว นาโอมิจึงตัดสินใจเดินทางกลับบ้านที่เมืองเบธเลเฮม รูธขอตามนาโอมิไปที่เบธเลเฮมด้วย เพราะเธอได้เชื่อwangใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่ชาวอิสราเอลนมัสการด้วยเช่นกัน เมื่อรูธมาถึงเบธเลเฮม เธอไม่ได้นั่งดูตายด้วยความเกียจคร้าน แต่เธอขออนุญาตนาโอมิออกไปเก็บรวงข้าวตกในทุ่งนาเพื่อจะมีอาหารกิน เธอwangใจในความรักมั่นคงของพระเจ้า wangใจในความรอดที่มาจากพระหัตถ์ของพระองค์ wangใจว่าพระองค์ทรงเป็นป้อมปราการมั่นคงให้กับเธอ wangใจพระเจ้าทรงจัดเตรียมการเลี้ยงดูสำหรับเธอ เมื่อก่อนรูธรู้สึกชื่นชมในพระลักษณะของพระเจ้าเพราะเธอได้ยินคำล่ำลือถึงพระองค์ด้วยหู แต่บัดนี้เธอกำลังจะได้เห็นพระองค์ด้วยตาของเธอเอง

การที่เธอออกไปเก็บข้าวตกในนา เป็นการกระทำแห่งความไว้วางใจ เพราะการเป็นคนแปลกหน้า เธอไม่อาจรู้ว่าใครเป็นเจ้าของนา มีหลักเขตสำหรับนาแต่ละผืน แต่ไม่มีรั้วหรือเครื่องหมายระบุชื่อตระกูลให้เห็น ยิ่งกว่านั้นในฐานะที่เป็นผู้หญิงและเป็นคนต่างชาติ เธออาจได้รับอันตราย แต่โดยการทรงนำของพระเจ้า รูธเข้าไปเก็บข้าวตกในนาของโบอาสผู้เป็นญาติสนิทคนหนึ่งของมาห์โลนและในท้ายที่สุดพระเจ้าทรงนำให้โบอาสและรูธได้แต่งงานกัน รูธให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งชื่อโอเบด ซึ่งต่อมากลายเป็นปู่ทวดของกษัตริย์ดาวิด หญิงต่างชาติธรรมดาคนหนึ่งซึ่งเป็นที่ดูหมิ่นเหยียดหยาม ได้

กลายเป็นบรรพบุรุษของพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติ นี่เป็นพระพรยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับเธอเหตุเพราะเธอรู้จักพระเจ้าที่เธอเชื่อและชื่นชมในความเป็นพระเจ้าของพระองค์

การนำมาใช้

พี่น้องคะ อาจจะมีบางครั้งที่เรารู้สึกเหนื่อยแล้วหันมาชื่นชมในพระลักษณะของพระเจ้า บางทีเรายุ่งเกินไปจนไม่มีเวลาแม้แต่จะอยู่นิ่ง ๆ สักครู่เพื่อพิจารณาถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู พระองค์เป็นผู้ใดในชีวิตของเรา พระองค์เป็นพระบิดาที่รักสำหรับคนบาปที่เคยหลงหายอย่างเรา เป็นพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ ทรงยุติธรรมเสมอ พระองค์เที่ยงตรงในการพิพากษา ทรงสัตย์ซื่อ ทรงรักอย่างมั่นคง เปี่ยมด้วยพระเมตตาทรงพระคุณต่อเรา พระองค์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ทรงเป็นพระเจ้าผู้ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ พี่น้องคะถ้าใจของเราอึดอัดอยู่ในการชื่นชมพระเจ้าตามพระลักษณะของพระองค์ เราจะพบว่าความวางใจพระเจ้าจะเกิดขึ้นตามมาอย่างอัตโนมัติ แม้ว่าสิ่งที่สายตาของเรามองเห็น ในเวลานี้อาจจะทำให้ใจเราหวั่นไหวไปบ้าง แต่ด้วยความชื่นชมที่เรามีต่อพระเจ้าจะทำให้สายตาของเรามองทะลุสิ่งที่อยู่ตรงหน้าไปและเห็นถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงครอบครองอยู่ เห็นถึงพระราชกิจของพระองค์ที่ทรงกระทำเพื่อเรา พระเจ้ายังทำอยู่แม้เราจะมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า แต่ด้วยสายตาแห่งความไว้วางใจเรามองเห็นได้ ช.ที่สองที่เป็นวิธีแห่งการวางใจพระเจ้าที่จะนำเราไปสู่พระพรก็คือ ช.ชื่นชมในพระลักษณะของพระเจ้า

ช.ที่สามคือ ชมเชยในพระพรของพระเจ้า เลวีนิติ 23: 9-21, 33-36, 39-43 (ไม่ต้องอ่านแต่สรุปให้ฟัง) พระเจ้าทรงกำหนดเทศกาลสามเทศกาลขึ้นเพื่อใช้เตือนประชาชนให้ระลึกถึงพระคุณของพระเจ้าที่ทรงประทานแก่พวกเขา เทศกาลทั้งสามนั้นมีอะไรบ้าง

วันที่สิบหกเดือนที่หนึ่งตามปฏิทินยิว ให้ถือเป็นวันเทศกาลผลแรก เมื่อเก็บเกี่ยวพืชผลแล้วให้นำฟ่อนข้าวที่เกี่ยวข้องในรุ่นแรกไปให้ปุโรหิตเพื่อทำพิธียื่นถวายแด่พระเจ้า เทศกาลผลแรกมีจุดประสงค์เพื่อเตือนให้ประชาชนระลึกถึงพระคุณของพระเจ้า และขอบคุณพระองค์สำหรับการเก็บเกี่ยวข้าวบาร์เล่

ห้าสิบวันนับจากเทศกาลปัสกา คือนับจากวันที่สิบสี่เดือนที่หนึ่งตามปฏิทินยิวให้ถือเป็นวันเทศกาลสัปดาห์ ให้นำข้าวใหม่มาถวายแด่พระเจ้าเป็นธัญญาบูชาเทศกาลสัปดาห์มีจุดประสงค์เพื่อเตือนให้ประชาชนระลึกถึงพระคุณของพระเจ้าและขอบคุณพระองค์สำหรับการเก็บเกี่ยวข้าวสาลี วันที่สิบห้าเดือนที่เจ็ดตามปฏิทินยิวให้ถือเป็นวันเทศกาลอยู่เพิง เป็นเวลาที่สิ้นสุดการเก็บเกี่ยวทั้งหมด เมื่อเก็บเกี่ยวพืชผลเสร็จแล้ว ให้ถือเทศกาลนี้เจ็ดวัน ในวันแรกให้หยุดพักสงบและในวันที่แปดก็ให้หยุดพักสงบด้วย ในวันแรกให้นำผลมะงั่ว ในอินทผลัมกิ่งไม้ที่มีใบมาก กิ่งต้นไค้ มาทำเป็นพิงพักอาศัย และให้

ประชาชนรุ่นเริงยินดีตลอดเจ็ดวันนี้ เทศกาลอยู่เพียงมีจุดประสงค์เพื่อเตือนให้ประชาชนระลึกถึงพระคุณของพระเจ้าและการเลี้ยงดูของพระองค์ตลอดสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร

พระเจ้ากำหนดเทศกาลทั้งสามนี้ขึ้น เพื่อเตือนให้ชาวอิสราเอลระลึกถึงพระคุณของพระองค์ที่ทรงเลี้ยงดูพวกเขาตลอดสี่สิบปีที่เดินวนเวียนในถิ่นทุรกันดารฟังชื่อแล้วอาจทำให้รู้สึกหดหู่ใจ “ถิ่นทุรกันดาร” แต่ความจริงแล้วมันเป็นช่วงเวลาที่ยอดเยียมที่สุดสำหรับชาวอิสราเอล เปรียบเหมือนช่วงอันนี้มนูของพวกเขากับพระเจ้า พระองค์ทรงนำพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ พวกเขาไม่ต้องเดินตรากตรำกลางแดดที่ร้อนระอุของทะเลทราย ทรงนำพวกเขาในเวลากลางคืนด้วยเสาไฟ พวกเขาไม่ต้องกลัวว่าจะสะดุดหลุมหรือจะตกหลุมใดใด ความหนาวเย็นของยามค่ำคืนกลางทะเลทรายไม่อาจทำร้ายพวกเขาได้ ทรงเลี้ยงดูพวกเขาด้วยมานาทุก ๆ เช้า เมื่ออยากกินเนื้อพระเจ้ก็ให้มีฝูงนกกลุ่มบินมาให้อาหาร ทำเป็นอาหาร เมื่อกระหายพระเจ้ก็ให้มีน้ำไหลมาเพื่อพวกเขาและฝูงสัตว์ด้วย พระคัมภีร์บันทึกว่าเสื้อผ้าของพวกเขาก็ไม่ขาดวัน และเท้าของพวกเขาก็ไม่บวม เมื่อพวกเขาได้เข้ามาครอบครองดินแดนแห่งพระสัญญาแล้ว พระเจ้ก็อวยพระพรผลแห่งน้ำมือของพวกเขา ป้อนกันพวกเขาไว้จากภัยธรรมชาติต่าง ๆ ศัตรูไม่อาจเข้ามาโจมตีและปล้นชิงทรัพย์ของพวกเขาไปได้ ครอบครองที่พวกเขาไม่เอาใจออกห่างจากพระเจ้หันไปปรนนิบัติพระอื่น ชีวิตของพวกเขาจะมีแต่พระพร พระพรและพระพร

การนำมาใช้

พี่น้องคะ ชีวิตของเรา ก็ไม่ต่างจากชาวอิสราเอลพวกนี้เลย เมื่อเรามองย้อนกลับไปในอดีต เราเห็นถึงพระพรที่มาจากพระเจ้มากมายจนนับไม่ถ้วนเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ใจ ถิ่นทุรกันดารของชีวิต เรายังเห็นถึงพระพรและได้รับการปลอบประโลมใจอย่างลึกซึ้งที่สุดจากพระเจ้ผู้ทรงรักเรา ดิฉันชอบเพลงนับพระพรมากเชื่อว่าพี่น้องทุกคนร้องเพลงนี้ได้ (ร้องเพลงถ้าเวลายังพอมี) ไม่ว่าจะสถานการณ์ในชีวิตจะเป็นอย่างไร จะสุขสบายขึ้นหรือยากจนลง ขอให้ระลึกถึงพระคุณของพระเจ้อยู่เสมอ และไม่ลืมที่จะขอบคุณพระองค์ ทุกสิ่งที่พระเจ้อนุญาตให้เกิดขึ้นกับเราล้วนเป็นหนทางนำเราไปสู่พระพรทั้งสิ้น จงขอบคุณพระเจ้ในทุกกรณี ข.ที่สามที่เป็นวิธีแห่งการวางใจพระเจ้ที่จะนำเราไปสู่พระพรก็คือ ข.ชมเชยในพระพรของพระเจ้

บททวน

พี่น้องคะในเช้าวันนี้เราได้ทราบแล้วว่า เราจะรับพระพรจากการวางใจพระเจ้ได้โดยเรียนรู้ความจริง 2 ประการ ประการแรกคือ เราต้องรู้จักเอาชนะอุปสรรคที่ขัดขวางการวางใจพระเจ้ ซึ่งมีอยู่ 3 ส.ด้วยกัน ส.แรกคือ ความสามารถของตนเอง ส.ที่สอง สติปัญญาของตนเอง และส.ที่สาม สมบัติของตนเอง ความจริงประการที่สองคือ เราต้องรู้จักวิธีแห่งการไว้วางใจพระเจ้ที่จะนำไปสู่พระพร ซึ่งมีอยู่ 3

ช.ด้วยกัน ช.แรก คือ เชื้อม่นในพระสัญญาของพระเจ้า ช.ที่สอง ชื่นชมในพระลักษณะของพระเจ้า และช.ที่สาม ชมเชยในพระพรของพระเจ้า ถ้าความจริงทั้งสองประการนี้เป็นจริงในชีวิตของเรา แน่แน่นอนว่าเราจะเป็นคนที่ได้รับพระพรจากพระเจ้า

ตัวอย่างปิดคำเทศนา

ในปี 1858 หมอพาร์คเกอร์เพื่อนผู้รับใช้ของเจมส์ ฮัดสัน เทย์เลอร์ เพิ่งสร้างโรงพยาบาลที่นิงโปเสร็จ แต่ทว่ามิสซิสพาร์คเกอร์ได้ล้มป่วยลงกระทันหันและเสียชีวิตภายในไม่กี่ชั่วโมงต่อมา ทั้งให้หมอพาร์คเกอร์ดูแลลูกเล็ก ๆ ทั้งสี่คนตามลำพัง แลมีคนหนึ่งกำลังป่วยหนักอีกด้วย หมอพาร์คเกอร์มองไม่เห็นทางอื่นนอกจากลูก ๆ กลับสก็อตแลนด์ แล้วจะอย่างไรกับโรงพยาบาลใหม่ล่ะ? ทุกห้องมีคนเจ็บเต็มหมด และทุกวันนี้มีผู้ป่วยมาขอความช่วยเหลือกันล้นหลาม หมอคนอื่นก็ไม่ว่างมาทำหน้าที่แทนได้ ถ้าจะให้ปิดโรงพยาบาลก็ทำไม่ได้เหมือนกัน หมอพาร์คเกอร์คิดถึงฮัดสัน บางทีสหายคนนี้อาจจะช่วยได้แม้แค่จ่ายค่ายังดี ฮัดสันจึงนำเรื่องนี้มาเข้าเฝ้าพระเจ้า เขารู้สึกว่าพระเจ้าน้ำพระทัยให้เขารับภาระนี้ ไม่ใช่แค่ห้องยาเท่านั้นแต่ทั้งโรงพยาบาล โดยวางใจในความสัตย์ซื่อของพระเจ้า พระผู้เลี้ยงที่รักของเขา

โรงพยาบาลมีรายจ่ายมากมาย ไม่ว่าจะเป็นคนไข้อาณา เงินเดือนเจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ อีกแต่พระเจ้าทรงสัญญาว่าเมื่อเราแสวงหาแผ่นดินของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงให้ ไม่ใช่หรือ พระสัญญาของพระองค์ก็เพียงพอแล้ว ฮัดสันเคยเรียนรู้ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในอังกฤษมาแล้วอย่างไร เดียวนี้เขาก็จะเรียนรู้ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในจีนด้วยเช่นกัน เมื่อฮัดสันเข้าไปรับผิดชอบงานที่โรงพยาบาลนิงโป เขาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทุกคนทราบทันทีว่า เมื่อเงินที่มีอยู่หมดลงในสิ้นเดือนนี้ การสนับสนุนด้านการเงินของโรงพยาบาลจะอยู่ในความรับผิดชอบของพระเจ้าหลายคนจึงลาออกไปหางานใหม่ สุดท้ายฮัดสันขาดทั้งเงินและเจ้าหน้าที่ในพริบตาเดียว แต่เมื่อเขาแบ่งปันภาระนี้กับคริสเตียนที่นิงโป หลายคนสมัครเข้าทำงานที่โรงพยาบาลทันที พวกเขาทุ่มเททำงานด้วยความชื่นชมยินดี คริสเตียนหลายคนก็คริสตจักรเริ่มมีภาระใจอธิษฐานเพื่อ ข่าวเรื่องโรงพยาบาลของหมอฝรั่งประสบปัญหาด้านการเงินแพร่สะพัดไปทั่วเมืองนิงโป หลายคนคอยจับตามองว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป ฮัดสันกับมาเรียภรรยาและคริสเตียนคนอื่นอธิษฐานถึงเรื่องนี้อย่างสม่ำเสมอหากสามารถผ่านปัญหานี้ไปได้ ไม่ใช่แค่โรงพยาบาลจะดำเนินการต่อไปได้เท่านั้นแต่จะส่งผลถึงความเชื่อของคนทั้งหลายด้วย

เวลาผ่านไปวันแล้ววันเล่า โดยไม่มีคำตอบใด ๆ ในที่สุดเช้าวันหนึ่งพ่อครัวมาแจ้งข่าวร้ายแก่ฮัดสันว่าข้าวกระสอบสุดท้ายกำลังจะหมดแล้ว ฮัดสันบอกว่า “นั่นเวลาของพระเจ้าที่จะช่วยเรามาถึงแล้วสิ” แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ก่อน

ข้าวกระสอบสุคท้ายจะหมด ฮัคสันได้รับจดหมายจากมิสเตอร์เบอร์เกอร์เพื่อนสนิทจากอังกฤษ พร้อมด้วยเช็คเงินสดห้าสิบบอนด์ คุณพ่อของมิสเตอร์เบอร์เกอร์เพิ่งเสียชีวิตลงและได้รับทิ้งมรดกไว้ให้ ลูกชายมิสเตอร์เบอร์เกอร์เขียนจดหมายมา เพื่อขอให้ฮัคสันช่วยบอกเขาที่ว่ามรดกของเขาจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องชาวจีนได้อย่างไรบ้าง เงินห้าสิบบอนด์วางอยู่ตรงหน้า เพื่อนสนิทจากแดนไกลไม่เคยระแคะระคายถึงข้าวกระสอบสุคท้ายหรือความต้องการอย่างมหาศาลของโรงพยาบาลแถมยังขอให้เขาหาทางช่วยใช้เงินมรดกอีก จิตใจของฮัคสันเต็มตื้นด้วยการขอบพระคุณพระเจ้า พี่น้องคริสเตียนร่วมกันเฉลิมฉลองและสรรเสริญพระเจ้าด้วยความอัศจรรย์ใจ หลายคนร้องออกมาว่า “มีพระมีเจ้าองค์ไหนที่ทำได้ถึงขนาดนี้บ้าง เจ้าพ่อเจ้าแม่เหล่านั้นเคยช่วยเราในยามทุกข์อย่างนี้หรือเปล่า” ขอให้เราร่วมใจกันอธิษฐาน

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 57 ฉบับที่ 310 พฤษภาคม-มิถุนายน,
2006, หน้า 40-49.